

## **Resolució 581/2021, de 17 de juny**

**Número d'expedient de la Reclamació:** 461/2021

**Administració reclamada:** Ajuntament de Barcelona

**Informació reclamada:** Informació relativa al pagament de serveis de representació lletrada d'un treballador municipal.

**Sentit de la resolució:** Inadmissió parcial i estimació parcial

**Resum:** En aquests termes, la sol·licitud de la què deriva aquesta reclamació no es pot considerar una petició d'informació pública, d'acord amb els requisits i elements definits a l'article 2.b LTAIPBG, sinó una sol·licitud d'expedició de certificat ad hoc a la persona reclamant amb inclusió de valoracions jurídiques sobre l'eficàcia de la carta de pagament en el tràfic jurídic en el cas que constin aquests abonaments, o del marc jurídic que obligaria a aquell funcionari a abonar-les, el què queda fora de l'accés a la informació preexistent. Es demana, igualment, que l'Ajuntament actuï requerint i reclamant l'abonament d'aquestes despeses, i que es lliuri còpia d'aquest requeriment a la persona reclamant, el què és inadmissible en el marc d'aquest procediment, que queda limitat a les decisions administratives en matèria del dret d'accés, sense que s'hi puguin incloure peticions d'actuació determinades ni la informació futura que es generaria en el cas que es duguessin a terme. D'acord amb l'exposat, les sol·licituds que es reclamen no són d'accés a la informació pública, d'acord amb l'article 2.,b LTAIPBG i 72.4 DTAIP, i en conseqüència, correspon inadmetre la reclamació, de conformitat amb l'article 33.2 RGAIP

**Paraules clau:** Ajuntament. Sindicat. Representant dels treballadors. Despeses. Certificats. Reclamació contra silenci. Inadmissió. Informació pública. Informació existent. Objecte del procediment.

**Ponent:** Elisabet Samarra Gallego

### **Antecedents**

1. El 21 de maig de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 461/2021, presentada per un representant dels treballadors contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 d'abril de 2021, la persona reclamant adreça un escrit a l'Interventor general de l'Ajuntament de Barcelona en el què, després de fer referència a un procés judicial instat per un funcionari de l'Ajuntament contra el mateix reclamant i al sindicat CSIF, que hauria quedat arxivat i que hauria suposat una despesa per a l'Ajuntament per uns



importos sobre els què ja hauria estat informat per l'Ajuntament i que hi reproduïx,  
sol·licita:

“Primer.- Que per part d'aquesta intervenció municipal s'estengui certificat, declaració  
“faig constar”, carta de pagament, factura, rebut o qualsevol altre instrument vàlid i  
eficax en el tràfic jurídic, en el que consti que el funcionari X ha satisfet a aquesta  
Corporació municipal les quantitats referides a les diferents factures aportades per  
l'Administració per un import total de dos mil tres-cents un euros i cinquanta-cinc  
cèntims (2301,55 €), sens perjudici que de la consulta efectuada a aquesta intervenció  
municipal poguessin aparèixer altres despeses relacionades amb la interposició de les  
querelles no documentats fins al dia de la data.

Segon.- Que per al cas que aquesta intervenció no trobi cap document que justifiqui el  
pagament de les esmentades quantitats com a satisfacció de l'import degut pel  
funcionari X, es prega que s'estengui certificació negativa a l'efecte, comprensiva del  
marc jurídic pel qual queda obligat l'esmentat funcionari al pagament del deute  
econòmic pels serveis privatis rebuts de l'Administració local a la que pertany i, en  
conseqüència, se'l compel·leixi al pagament de la mateixa mitjançant requeriment de  
pagament, lliurant còpia del mateix a aquesta part.”

3. La reclamació presentada el 21 de maig de 2021 posa de manifest que la petició  
transcrita a l'antecedent anterior no hauria obtingut una resposta de l'Ajuntament de  
Barcelona. La persona reclamant posa de manifest al formulari de reclamació:  
“Necessito la informació de referència per a poder actuar en defensa dels meus  
interessos i de l'erari públic.”
4. El 2 de juny de 2021 la GAIP notifica a la persona reclamant la necessitat que esmeni  
la seva reclamació manifestant i acreditant ostentar facultats de representació suficients  
per actuar en nom del sindicat CSIF.
5. El dia 3 de juny de 2021 la persona reclamant esmena la reclamació 461/2021 aportant  
un certificat acreditatiu de la seva condició de delegat electe de la Junta de Personal de  
l'Ajuntament de Barcelona per part del sindicat CSIF.
6. El 3 de juny de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li  
requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li  
trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud  
d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants  
per resoldre la Reclamació.
7. El 7 de juny 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona  
reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició



jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

8. El 14 de juny de 2021 la persona reclamant esmena el formulari de reclamació presentat el dia 21 de maig precisant que la reclamació es presenta en representació de la secció sindical del CSIF a l'Ajuntament de Barcelona i no a títol personal segons s'havia fet constar en un primer moment.
9. El 14 de juny de 2021 la GAIP informa a l'Ajuntament de Barcelona que es deixa sense efectes la petició d'informe i de la còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació.

## Fonaments jurídics

### **1. Competència de la GAIP, contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública.**

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es presenta en relació amb ja que es presenta en relació amb una sol·licitud d'informació adreçada a una administració obligada per l'LTAIPBG, d'acord amb l'article 3.1.a LTAIPBG.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". De la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol



persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació". L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expressives o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions.

## **2. Inadmissibilitat parcial de la reclamació**

Vist que l'article 2.c LTAIPBG defineix l'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei" i que l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el



seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei.", i que és sobre la informació pública que reuneixi aquests requisits sobre la que es pot projectar el dret d'accés, d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, cal concloure que el dret d'accés no empara, ni es pot reclamar per aquest procediment, la pretensió de que es creï aquesta informació per satisfer la sol·licitud, si abans no existia.

Explícitament, l'article 72.4 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (DTAIP) estableix que "el dret d'accés no empara el dret a obtenir certificats, còpies autèntiques, indexacions d'expedients ni traduccions de documents si l'administració pública els ha d'elaborar expressament per atendre una petició explícita de la persona sol·licitant amb aquest objecte."

Finalment, l'article 33.2 RGAIP disposa que la Comissió pot inadmetre la reclamació si aquesta no té per objecte el dret d'accés a la informació pública.

La sol·licitud objecte de reclamació no sembla tenir com a pretensió obtenir informació pública, sinó que s'adreça directament a la Intervenció general de l'Ajuntament demanant que "s'estengui certificat, declaració "faig constar", carta de pagament, factura, rebut o qualsevol altre instrument vàlid i eficaç en el tràfic jurídic en el que consti que el funcionari X ha satisfet a aquesta Corporació municipal les quantitats referides a les diferents factures aportades per l'Administració...." o, alternativament "es prega que s'estengui certificació negativa a l'efecte, comprensiva del marc jurídic pel qual queda obligat l'esmentat funcionari al pagament del deute econòmic pels serveis privatis rebuts de l'Administració local a la que pertany i, en conseqüència, se'l compel·leixi al pagament de la mateixa mitjançant requeriment de pagament, lliurant còpia del mateix a aquesta part".

Expressat en aquests termes, la petició de que se li estengui una certificació, carta de pagament, rebut o qualsevol altra document condueix a pensar que es demana que se li elabori i expedeixi una documentació que no és preexistent, el que portaria a declarar que no ens trobem davant d'una sol·licitud d'informació pública, d'acord amb els requisits i elements definits a l'article 2.b LTAIPBG, sinó d'una petició d'expedició de certificat *ad hoc* a la persona reclamant, amb inclusió de valoracions jurídiques sobre l'eficàcia de la carta de pagament en el tràfic jurídic en el cas que constin aquests abonaments, o del marc jurídic que obligaria a aquell funcionari a abonar-les, el que queda fora de l'accés a la informació preexistent. Es demana, igualment, que l'Ajuntament actuï requerint i reclamant l'abonament d'aquestes despeses, i que es lliuri còpia d'aquest requeriment a la persona reclamant, el que és també inadmissible en el marc d'aquest procediment, que queda limitat a les decisions administratives en matèria del dret d'accés, sense que s'hi puguin incloure



peticions d'actuació determinades ni la informació futura que es generaria en el cas que es duguessin a terme.

Solament en el cas de què constés prèviament documentat la carta de pagament, factura o rebut que es demana en l'apartat a de la sol·licitud, la petició d'obtenir-ne còpia seria admissible com a objecte del procediment d'accés a la informació.

D'acord amb l'exposat, correspon inadmetre parcialment la reclamació en relació amb la pretensió d'expedició de certificats o d'elaboració de cartes de pagament de les despeses indicades a la sol·licitud, així com la pretensió de què es certifiqui la inexistència d'aquests abonament, es justifiqui normativament l'obligació de fer-los o es requereixi el seu abonament, i estimar-la parcialment en relació amb les factures, rebuts o cartes de pagament sol·licitats en l'apartat s) de la sol·licitud per al cas que existeixin prèviament documentades a l'Ajuntament.

### **3. Publicitat de les resolucions de la GAIP**

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

#### **Resolució**

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 de juny de 2021, resol per unanimitat

1. Estimar parcialment la Reclamació 461/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir còpia de les factures, rebuts o cartes de pagament que acreditin que la persona identificada a la sol·licitud ha satisfet a l'Ajuntament els imports de les factures que s'hi detallen, condicionat a que constin prèviament elaborades i documentades a l'arxiu municipal.
2. Inadmetre la Reclamació 461/2021 en relació amb la resta de pretensions que es formulen a l'escrit indicat a l'antecedent 2, per no tenir per objecte l'accés a la informació pública, d'acord amb el fonament jurídic 2
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona a que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de deu dies, si existeix, i a informar a la GAIP de l'òrgan o la persona responsable de l'execució d'aquesta Resolució així com de les actuacions dutes a terme per al seu compliment, dins del termini de quinze dies.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució d'aquesta Resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.



5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 461/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

---

Els terminis donats en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a [gaip@gencat.cat](mailto:gaip@gencat.cat), per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web [www.gaip.cat](http://www.gaip.cat) l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciosa Administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.